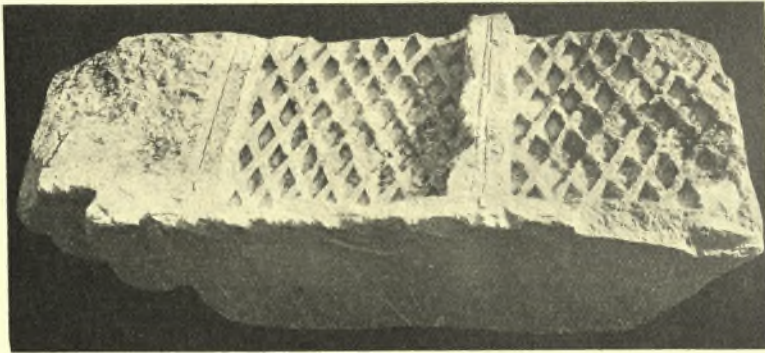

8. ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΠΕΛΛΗΝΗΣ

Ἐν Πελλήνῃ ἐσυνεχίσθη κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1932 ἡ πέρυσιν ἀρξαμένη ἀνασκαφή τοῦ ὑποτιθεμένου ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς (ΠΑΕ 1931,76). Ἀπεκαλύφθη περαιτέρω ἡ κρηπίς τοῦ ναοῦ εἰς μῆκος ὀλικόν 30 μέτρων καὶ συνετάχθη τοῦ ἀποκαλυφθέντος τμήματος τὸ διάγραμμα. Ἄξιον σημειώσεως εἶναι ὅτι οἱ λίθοι τῆς ἀνωτάτης σωζομένης στρώσεως τῆς κρηπίδος παρουσιάζουσιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἄνω ἐπιφανείας των ἐγκοπὰς ὑποδηλούσας τὴν διὰ λιθάγρας ἄρσιν καὶ τοποθέτησιν τῶν λίθων. Τὸ σύστημα δὲ τοῦτο ἰδιάζει, ὡς γνωστόν, εἰς ἀρχαῖα κτήρια. Εὐδρήματα δυστυχῶς δὲν ἐγένοντο εἰμὴ μόνον δύο χριστιανικά, προερχόμενα βεβαίως ἐκ τῆς ἐκκλησίας, εἰς ἣν μετετρέπη ὁ ναὸς κατὰ τοὺς χριστιανικοὺς χρόνους (ΠΑΕ 1931, 75 σημ. 1).

Εἰκ. 1. Θωράκιον κτηρίου τῆς Πελλήνης.

Τούτων τὸ μὲν εἶναι τεμάχιον θωρακείου ἐκ μαλακοῦ λίθου φέρον ἑλαφρῶς ἀνάγλυπτον ἢ μᾶλλον ἐγγάρακτον σειρὰν συμπλεκομένων κύκλων καὶ ἡμικυκλίων, ἐν ἐνὶ τῶν ὁποίων εὗρηται σταυρός, τὸ δὲ θραῦσμα βυζαντινοῦ ἀγγείου μετὰ κιτρίνου γανώματος τοῦ 12^{ου} ἢ 13^{ου} αἰῶνος, κατατεθὲν εἰς τὸ Βυζαντινὸν μουσεῖον.

Δοκιμαστικὴ δὲ τις ἔρευνα ἐνηργήθη καὶ 10' ἀνατολικῶς τοῦ ἔφ' οὗ ὁ ναὸς λόφου ἐπὶ πολὺν ταπεινότερον ἐπιπέδον ἐν θέσει «Λεβέτι». Ἀπεκαλύφθη δ' ἐνταῦθα ἐντὸς ἀμπελωνος μέγας μαλακὸς λίθος (2.50×0.90×0.50) ἔφ' οὗ εἶναι γεγλυμμένα δύο θωράκια μετὰ τῶν διαχωριζόντων αὐτὰ τετραγώνων στυλίσκων (εἰκ. 1). Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δὲ λίθου ὑπάρχει καὶ τμήμα τοῦ τοίχου μετ' ἀναθυρώσεως, ἐξ οὗ συμπεραίνομεν ὅτι τὸ θωράκιον ἦτο τοποθετημένον παρὰ τινὰ ἐσωτερικὴν γωνίαν. Τὰ θωράκια ἀπομιμούνται ἐν λίθῳ ξυλίνας

δρυφάκτους κατὰ τὸ καὶ ἄλλοθεν γνωστὸν χιαστὸν ἢ δικτυωτὸν σύστημα (πβλ. ὅμοια ἐξ Ἐπιδαύρου *Lechat-Degrasse* Epidaurae σελ. 137). Τὸ ἡμέτερον τεμάχιον θὰ προέρχεται πιθανώτατα ἐκ τοῦ ἄνω ὁρόφου οἰκήματος μετὰ περιστυλίου τοῦ 4^{ου} ἢ 3^{ου} π. Χ. αἰῶνος, ὡς συνάγεται ἐκ τῆς καλῆς τοῦ λίθου ἐργασίας. Τὸ κτήριο τοῦτο ἐλπίζεται νὰ ἀχθῆ εἰς φῶς κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἂν καὶ ἡ ἐντὸς ἀμπελῶνος εὔρεσις αὐτοῦ μεγάλως δυσχεραίνει τὴν σκαφικὴν ἔρευναν.

Α. Κ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ

9. ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΣΙΚΥΩΝΟΣ

Συνεχίζων ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῆ ἀρωγῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τὴν ἀνασκαφὴν τῆς δυσαναλόγως πρὸς τὴν σπουδαιότητα αὐτῆς ἐρευνηθείσης ἀρχαίας Σικυῶνος, ἐπελήφθην, κατὰ τὸν παρελ-

Εἰκ. 1. Ἀποψὶς τοῦ βορείου ἀναλήμματος.

θόντα Αὐγούστου καὶ Σεπτέμβριου, τῆς σκαφῆς σημαντικοῦ κτηρίου κειμένου 100 περίπου μέτρα Ν. Δ. τοῦ μεγάλου ρωμαϊκοῦ κτηρίου (βαλανείου¹;) ὄπερ

¹ Ὡς βαλανεῖον χαρακτηρίζει τὸ κτήριο τοῦτο ὁ κατὰ τὸ 1436 ἐπισκεφθεὶς τὴν Σικυῶνα *Κυριακὸς ὁ Ἀγκωνίτης* *Epigrammata Graeca reperta per Illyricum* σελ. XVIII, 128 «*magnas ex cocto latere Thermas*».